

Postgirobygget, Tiedemanns Kafe

P tiedemanns kaf
ved et hjrnebord
sitter det en ganske gammel mann
og leter etter fine ord
han har s lyst til prate med fruen
som sitter ved nabobordet han tar av seg luen
Og lener seg frem og spr kan jeg spandere
en kaffe eller tre
og kanskje vi etterp kan konversere
det hadde vrt koselig det
p tiedemanns kaf
Hun smiler og sier ja
han tror nok hun ble litt glad
s sitter de og prater om alt og ingenting
de har begge en enkering
de lurar p hvor det ble av ungdomstiden
de husker den godt men det virker s lenge siden
Den tiden da tiden
var helt uten rynker
og veien gjerne tusen mil
den tiden uten tanke
for nr skipene synker
for lenge siden
De ser p hverandre og vet det kan skje
for alle har vert p tiedemanns kaf
De tar hverandres hender og vandrer ut i skumringen
livet gr videre
mot himmelen en lampe lyser over inngangen
til tiedemanns kaf
tiedemanns kaf
tiedemanns kaf